

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/2/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010542
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3815010542.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému Q. K., nar. XX.X.XXXX v K., okres L., trvale bytom K. č. XXX, adresa na doručovanie P. X. č. XXX, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr.zák. a § 139 ods. 1 písm. c/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. februára 2017, prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 3T/166/2015 zo dňa 20. septembra 2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 3T/166/2015, zo dňa 18. decembra 2015 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 3T/166/2015, zo dňa 20. septembra 2016 bol obžalovaný Q. K. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr.zák. a § 139 ods. 1 písm. c/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že dňa 5.6.2015 v čase okolo 23,15 hod. v rodinnom dome s popisným číslom XXX v obci K., okres L., po tom, ako prišiel domov pod vplyvom alkoholu, sa v kuchyni začal hádať so svojou bývalou manželkou Y. K., s ktorou žije v spoločnej domácnosti, ktorú najprv sotil tak, že poškodená spadla na sporák, pričom ako naň narazila rukou, rozbila sklenú výplň dvierok sporáka, pričom k jej zraneniu nedošlo, následne poškodená odišla do obývačky, kde za ňou obvinený prišiel s nožom v ruke a vyhrážal sa jej zabitím takým spôsobom, že jej dvakrát povedal, že ju „zaklajee“, na čo poškodená ihneď volala na políciu, čím svojím konaním u poškodenej Y. K. vzbudil dôvodnú obavu o svoj život a zdravie.

Za to bol odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 36 písm. l/, n/ Tr.zák., § 37 písm. m/ Tr.zák. a § 38 ods. 3 Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. a § 50 ods. 1 Tr.zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 22 mesiacov. Podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Tr.zák. bol obžalovanému uložený zákaz v čase plynutia skúšobnej doby požívať alkoholické nápoje a iné návykové látky.

Citovaný rozsudok okresného súdu vo výrokoch o treste nenadobudol právoplatnosť, pretože ihneď po jeho vyhlásení bol v tejto časti napadnutý odvolaním prokurátora, podaným do zápisnice o hlavnom pojednávaní v neprospech obžalovaného. Následne prokurátor odvolanie písomne odôvodnil. V úvode podaného odvolania poukázal na výrovkovú časť napadnutého rozsudku, ktorého výroky o uložení trestu odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov s podmienenečným odkladom na dobu 22 mesiacov, vzhľadom na osobu obžalovaného považuje za neprímeraný a nesúhlasí s ním. Podľa názoru prokurátora neboli naplnené podmienky podmienenečného odkladu výkonu uloženého trestu odňatia slobody, predpokladané v ustanovení § 49 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. Prokurátor má za to, že okresný súd pri rozhodovaní o treste nesprávne vyhodnotil osobu obžalovaného, ktorý bol v minulosti viackrát právoplatne odsúdený, z toho dvakrát na nepodmienečný trest odňatia slobody. Dňa 2.5.2002 bol Okresným súdom Prievidza, sp.zn. 2T/70/02 uznaný vinným zo spáchania trestného činu násillia proti skupine obyvateľov a proti

jednotlivcovi podľa § 197a Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a trestného činu vydierania podľa § 235 ods. 1, 2 písm. b/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb., teda násilných trestných činov, dokonca spáchaných so zbraňou. Za uvedené skutky bol potrestaný podmiennečným trestom odňatia slobody, avšak sa v skúšobnej dobe neosvedčil a bol mu nariadený výkon trestu. Obdobne dňa 4.4.2007 bol Okresným súdom Prievidza uznaný vinným zo spáchania trestného činu násillia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a ods. 1, 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., teda na chránenej osobe a trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. spáchaného násilným spôsobom. Dňa 26.3.2008 bol Okresným súdom Prievidza, sp.zn. 3T/204/07 bol uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr.zák, ktorého sa dopustil voči chránenej osobe. Obžalovanému bolo dvakrát uložené ústavné ochranné liečenie protialkoholické. Znalkyňa v znaleckom posudku konštatuje u obžalovaného závislosť od alkoholu v 3. až 4. fáze, abnormne štruktúrovanú, emočne nestabilnú osobnosť bez sebakritického postoja, nevidiac potrebu svojho liečenia a zmeny svojej povahy. Z výpisu z evidencie priestupkov vyplýva, že obžalovaný sa mal dopustiť v roku 2012 protiprávneho konania, spočívajúceho v arogantnom, nevhodnom správaní sa k verejnej autorite - policajtom. Poškodená v podstate vypovedala, že obžalovaný je násilnej a agresívnej povahy, vo veľkom množstve požíva alkoholické nápoje, čo stupňuje jeho agresivitu. Voči poškodenej sa dlhodobo a opakovane správa agresívne, vulgárne a násilne. Tieto skutočnosti potvrdili aj deti obžalovaného a ich priatelia. Vzhľadom na uvedené objektívne skutočnosti sa obžalovaný javí ako mimoriadne konfliktný, opakovane sa dopúšťajúci protiprávnych konaní voči svojim blízkym osobám, dokonca za použitia zbrane. Je osobou závislou na alkohole, čo zjavne ovplyvňuje jeho konanie, pričom jeho postoj k liečbe závislosti je negatívny, a teda nemožno v budúcnosti očakávať zlepšenie jeho správania sa. V predmetnej veci tak osoba obžalovaného, ani povaha trestnej veci neumožňujú urobiť relevantný záver, že na dosiahnutie účelu trestu nie je potrebný jeho výkon v ústave na výkon trestu odňatia slobody. Podľa názoru prokurátora tiež nie je možné sa stotožniť s konštatovaním súdu, že obžalovaný už 7 rokov viedol riadny život. Podľa názoru prokurátora možno konštatovať, že obžalovaný viedol formálne riadny život len od 15.12.2012, kedy sa dopustil priestupku proti verejnému poriadku podľa § 47 ods. 41 písm. a) zákona o priestupkoch, ktorý tiež súvisel s jeho proti právnym konaním v domácom prostredí pod vplyvom alkoholu. Pojem „formálne“ nie je uvedený náhodou, nakoľko ako vyplýva z výsluchov rodinných príslušníkov, obžalovaný sa nemorálneho a protiprávneho konania pod vplyvom alkoholu voči nim dopúšťal aj v období roku 2012. Vyjadrenia rodinných príslušníkov. Rovnako nie je možné stotožniť sa s názorom, že obžalovaný v priebehu obdobia od ostatného odsúdenia si plnil vyživovaciu povinnosť, nakoľko z vykonané dokazovania je zjavný pravý opak. Obžalovaný si neplnil vyživovaciu povinnosť a táto skutočnosti viedla k nevyhnutnosti exekučného vymáhania plnenia tejto základnej povinnosti rodiča. Podľa názoru prokurátora exekučné vymáhanie výživného od obžalovaného nie je možné považovať za vedenie riadneho života. K priznaniu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr.zák. obžalovanému, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti, prokurátor uviedol, že obžalovaný žiadnym spôsobom nenapomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti a k trestnej činnosti sa priznal v rámci vyjadrenia podľa § 257 Tr.por. až na hlavnom pojednávaní pod vplyvom ostatných v prípravnom konaní vykonaných dôkazov, ktoré jednoznačne potvrdzovali jeho vinu. Podľa názoru prokurátora obžalovanému by bolo možné priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr.zák. len v prípade, že by od začiatku trestného konania voči jeho osobe poskytoval orgánom činným v trestnom konaní súčinnosť a informácie, ktoré by výrazne uľahčili proces dokazovania, prípadne dokumentovania trestnej činnosti v dovtedy nezistenom rozsahu, čo sa v danom prípade nestalo, nakoľko jeho trestná činnosť bola spoľahlivo preukázaná inými vykonanými dôkazmi a až na základe týchto sa obžalovaný k trestnej činnosti priznal, prirodzene kalkulujúc pri tom s uložením nižšieho trestu. S poukazom na účel trestu podľa § 34 ods. 1 Tr.zák. podľa názoru prokurátora u obžalovaného nemožno účel trestu dosiahnuť inak, ako uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody, čo je zrejme zo spôsobu jeho doterajšieho života. Na ochranu jeho najbližších zjavne nepostačuje uloženie podmiennečného trestu a je aj v záujme predchádzania páchania trestnej činnosti u menovaného uložiť mu trest nepodmienečný. S poukazom na uvedené prokurátor navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr.por. obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. Vo vyjadrení uviedol, že podľa jeho názoru okresný súd pri rozhodovaní o uložení druhu a výmery trestu postupoval v súlade so zásadami pre ukládanie trestov stanovených v § 34 Tr.zák. a nemožno sa stotožniť s názorom prokurátora, že je nevyhnutné uložiť mu len nepodmienečný trest odňatia slobody, pretože

inak nie je možné dosiahnuť účel trestu. Stotožňujúc sa s rozsudkom okresného súdu, vzhľadom na všetky okolnosti majúce význam pre ukladanie trestu, je súdom uložený trest zákonný, primeraný a spravodlivý. Pokiaľ prokurátor uvádza, že na ochranu svojich najbližších zjavne nepostačuje uloženie podmieneného trestu, ide podľa jeho názoru o jednostranné zvýrazňovanie len represívneho účelu trestu, bez ohľadu na to, že takýto trest by mal zásadne negatívny vplyv nielen na jeho pracovné uplatnenie, ale aj na plnenie si vyživovacej povinnosti voči synovi, ktorý je študentom vysokej školy a prakticky len on zabezpečuje jeho výživu a uhrádzanie jeho potrieb. Od jeho posledného súdneho postihu v roku 2008 uplynula doba viac ako 8 rokov, pričom sa nedopustil žiadnej trestnej činnosti, riadne pracuje, platí výživné. Pôvod exekučného vymáhania výživného spočíva v dávnejšej minulosti a on si vyživovaciu povinnosť musí plniť na základe exekúcie, pretože bývalá manželka návrh na exekúciu nevzala späť ani po tom, ako si dlhodobo riadne plnil vyživovaciu povinnosť. Veď aj nedorozumenie, ktoré vzniklo a vyústilo v jeho odsúdenie v tomto prípade, malo príčinu v tom, že obžalovaný platil u exekútora zameškané výživné z dávnejšej minulosti a bežné výživné odovzdával bývalej manželke. Táto však exekútorovi podala informáciu, že neplatí bežné výživné, preto svojvoľne a bez jeho vedomia si časť výživného odpočítavala na potreby domácnosti a tak vznikal nedoplatok na bežnom výživnom. Určené výživné na syna platí prostredníctvom exekútora a okrem toho syna podporuje ďalšími peniazmi a tiež mu zabezpečil brigádu počas prázdnin. Podľa názoru obžalovaného okresný súd správne priznal aj poľahčujúcu okolnosť v súlade s právnym názorom Krajského súdu v Trenčíne. Obžalovaný ďalej poukázal na to, že od 5.6.2015 nepožíva alkoholické nápoje, je schopný sa s alkoholom vypořadať, nezdržiava sa v mieste trvalého bydliska a rešpektuje obmedzenia a príkazy, ktoré mu boli uložené pri prepustení na slobodu, pričom ide o obdobie viac ako 1,5 roka. Podľa jeho názoru už týmto správaním sa od predmetného skutku preukázalo, že je schopný a ochotný sa podriaďiť záujmom, pre ktoré bol prepustený, teda že je schopný žiť riadnym životom. Preto navrhol zamietnuť odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr.por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním napadnutému rozsudku, odvolací súd na základe preskúmania veci nezistil v postupe okresného súdu existenciu chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania. V podanom odvolaní prokurátor ani nenamietal existenciu takých procesných chýb v postupe okresného súdu, ktoré by zakladali dôvod pre zrušenie napadnutého rozsudku okresného súdu.

Na základe preskúmania správnosti samotných odvolaním napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, senát odvolacieho súdu sa nestotožnil s dôvodnosťou argumentácie prokurátora, uvedenej v podanom odvolaní.

Z vyššie citovaného obsahu odvolania prokurátora nepochybne vyplýva, že prokurátor namietal neprimeranosť uloženého podmieneného trestu odňatia slobody v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr.por. s poukazom na poznatky o sklonoch obžalovaného k požívaniu alkoholu a jeho recidívu. Z dôvodov podaného odvolania ďalej vyplýva, že prokurátor namietal správnosť aplikácie ustanovenia § 36 písm. n/ Tr.zák. okresným súdom.

V súvislosti s prokurátorom namietanou správnosťou aplikácie ustanovenia § 36 písm. n/ Tr.zák. zo spisového materiálu vyplýva, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr.por. vyhlásenie o svojej vine zo spáchania skutku, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní vyplýva, že v procese uvedeného vyhlásenia obžalovaného a rozhodovania okresného súdu o prijatí tohto vyhlásenia bol obžalovaný poučený v súlade s ustanovením § 257 Tr.por., vrátane osobitného poučenia podľa § 257 ods. 5 Tr.por. o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr.por. (z dôvodu porušenia práva na obhajobu zásadným spôsobom).

Podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Podľa § 38 ods. 2 Tr.zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

V súvislosti s preskúmaním správnosti postupu okresného súdu pri aplikácii ustanovenia § 36 písm. n/ Tr.zák., v dôsledku ktorého postupu okresný súd pri ukladaní trestu obžalovanému zistil existenciu poľahčujúcej okolnosti u obžalovaného podľa uvedeného ustanovenia, senát odvolacieho súdu považuje za potrebné uviesť, v zmysle svojej ustálenej súdnej praxe v otázke aplikácie uvedeného ustanovenia sa naďalej stotožňuje s názorom iného odvolacieho senátu tunajšieho súdu, prezentovaným už v uznesení zo dňa 4.3.2013, sp.zn. 23To/8/2013. V citovanej veci senát odvolacieho súdu zaujal právny názor, podľa ktorého možno síce prisvedčiť názoru, že poľahčujúca okolnosť v podobe napomáhania pri objasňovaní svojej trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel' napomáhal tým orgánom, ktoré sú na to určené, čo však neznamená, že páchatel' takto musí bezpodmienečne napomáhať všetkým orgánom, ktoré sú príslušné na vykonanie jednotlivých štádií trestného stíhania v konkrétnej veci. Aj podľa názoru tohto senátu odvolacieho súdu platná právna úprava, rešpektujúca zásadu kontradiktórnosti a nestrannosti súdu v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, kladie ťažisko dokazovania v trestnom stíhaní na konanie pred súdom, pričom prípravné konanie v zásade slúži len na prípravu dôkazov, ktoré majú byť vykonané v konaní pred súdom, teda najmä na prípravu dôkazov, o ktoré chce prokurátor v konaní pred súdom oprieť svoje skutkové tvrdenia v obžalobe. Ak obžalovaný v konaní pred súdom prizná spáchanie skutku, pre ktorý bola podaná obžaloba a súd podľa § 257 ods. 7, 8 Tr.por. takéto vyhlásenie obžalovaného prijme s následkom, že dokazovanie v rozsahu priznaného skutku sa nebude vykonávať, primárne tým uľahčuje najmä činnosť prokurátora v trestnom stíhaní tým, že prokurátor už nemusí pred súdom navrhovať a vykonávať žiadne dôkazy za účelom preukázania pravdivosti svojich skutkových tvrdení v obžalobe, z ktorého dôvodu prokurátor na hlavnom pojednávaní už nemusí v tejto časti niesť pred súdom svoje dôkazné bremeno. V súlade s týmto názorom sú aj právne názory vyslovené v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.10.2016, sp.zn. 4 Tdo 63/2016, na obsah odôvodnenia ktorého uznesenia tento senát týmto poukazuje. Z uvedených dôvodov argumentáciu prokurátora v dôvodoch odvolania nepovažoval odvolací súd za rozhodnú pre posúdenie správnosti aplikácie ustanovenia § 36 písm. n/ Tr.zák. v prejednávacom prípade.

Odvolací súd na základe preskúmania veci, majúci na zreteli aj kritériá, vedené v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák., nedospel k záveru, že by okresným súdom uložený podmienený trest odňatia slobody bol v danom prípade neprimerane mierny. Je potrebné dať prokurátorovi za pravdu, že ním prezentované skutočnosti o minulosti obžalovaného majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Na druhej strane však z vykonaného dokazovania vyplýva, že príčinou trestnej činnosti obžalovaného bolo opätovné požívanie alkoholu a život v spoločnej domácnosti s poškodenou. Z uvedeného logicky vyplýva, že elimináciou požívania alkoholu obžalovaným a priameho kontaktu s poškodenou odpadne reálna hrozba vzniku situácie, ktorá viedla obžalovaného k spáchaniu trestnej činnosti. V tejto súvislosti nie zanedbateľným faktorom je skutočnosť, že od spáchania trestnej činnosti obžalovaný preukázal schopnosť eliminovať vyššie uvedené príčiny jeho agresívneho správania sa voči poškodenej. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že okresným súdom uložený trest s uloženým zákazom je spôsobilý zabezpečiť účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že uloženie podmieneného trestu neznamená neuloženie žiadneho trestu. Práve uloženie takéhoto trestu znamená trvanie hrozby týmto trestom odsúdenému po dobu plynutia skúšobnej doby, ktorá hrozba je veľkým tlakom na to, aby sa odsúdený vyvaroval konania rozporného s materiálным obsahom pojmu „vedenie riadneho života“. Hrozba týmto trestom má význam aj vo vzťahu k abstinencii obžalovaného, nakoľko akékoľvek poznatky o požívaní alkoholu alebo iných návykových látok obžalovaným počas plynutia skúšobnej doby 22 mesiacov, by bolo dôvodom na rozhodnutie súdu, že si obžalovaný vykoná uložený trest odňatia slobody. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd nestotožnil s názorom prokurátora, podľa ktorého napadnutým rozsudkom uložený trest obžalovanému by bol v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. neprimerane mierny.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.